

คริสเตียนถูกผีสิงได้หรือไม่

สงครามในสถานฟ้า อากาศ

เขียนโดย ศจ.ดร.โรเบิร์ต นิซิโมโตะ

แปลโดย ปฎิมา คงสืบชาติ

ครั้งแรกที่ผมเผชิญกับวิญญาณชั่วในประเทศไทย ขณะนั้นผมเป็นมิชชันนารีอยู่ในจังหวัด เชียงใหม่ และขออนุญาตเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว มีผู้หญิงคนหนึ่งเคยเป็นคริสเตียน ไปนมัสการพระเจ้าเป็นประจำแต่ต่อมาชีวิตของเธอไม่ติดสนิทกับพระเจ้า จนเริ่มมีปฏิกิริยาด้านลบต่อพระเจ้าและคริสเตียน ชีวิตเริ่มมีปัญหาต่าง ๆ นานา ซึ่งทำให้เจ็บป่วย ถ้าผมจำไม่ผิด เธอเป็นโรคเกี่ยวกับไต ต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลแมคคอมมิค

อาจารย์สมาน วรรณเกียรติ กับผมได้ทราบข่าวจากบิดามารดาของเธอและขอให้เราไปอธิษฐานเพื่อลูกสาวของเธอ เราสองคนก็เดินทางไปโรงพยาบาล เมื่อเราเข้าไปในตึกผู้ป่วยที่ผู้หญิงคนนั้นนอนอยู่ห้องนั้นมีคนไข้นอนอยู่เป็นแถวประมาณ 6-8 เตียง ญาติของผู้หญิงคนนี้ก็กำลังเฝ้าไข้เธออยู่

เมื่อเราได้คุยกับเธอแล้ว อาจารย์สมานสังเกตว่าเธอไม่เพียงแต่มีโรคอย่างเดียว ยังมีวิญญาณชั่วสิงอยู่ในชีวิตของเธอด้วย อาจารย์สมานไม่กล้าอธิษฐานขับไล่ผีให้ออก เพราะในห้องนั้นมีคนไข้คนอื่น ๆ นอนอยู่ ถ้าเราขับผีออกจากเธอ ผีก็จะกระโดดเข้าไปสิงคนไข้ซึ่งอยู่ข้างเตียงนอนของเธอ

อาจารย์สมานขอพบผู้ปกครองของเธอด้านนอก เราก็ลงมาชั้นล่างของตึกแล้วพบผู้ปกครองบอกเขาว่า ถ้าต้องการให้เราช่วยลูกสาวของเขาจะต้องนำลูกสาวออกจากโรงพยาบาลไปพักที่อื่น เพื่อเราจะอธิษฐานขับไล่ผี (วิญญาณชั่ว) ออกจากหญิงคนนี้ พอดอนเย็นเราก็ไปที่บ้านพักที่เธอตอนอยู่มีคนพากันไปมุงดูเธอ เพราะเธอแสดงกิริยาไม่พอใจ (จริง ๆ แล้ว ผีไม่พอใจ-ไม่ใช่เธอ) ผีพูดบ้างเธอพูดบ้าง สลับไปมา เราจึงทราบว่าเธอมีความเชื่อ้อยมาก ผู้วิญญาณชั่วไม่ได้ เราพยายามไม่ให้ใครเข้ามาใกล้แต่ยังห้ามเหมือนยังงู ผู้คนก็อยากมาดูเหตุการณ์นี้

อาจารย์สมานเริ่มอธิษฐานขับผีมันหัวเราะเยาะเย้ยเรา เพราะมันรู้ว่าเราได้ถือศีลอดอาหาร มันพูดว่า “ฉันไม่ไป ขับเท่าไร ฉันก็ไม่ไป” เราใช้เวลาอธิษฐานขับผีนาน 1-2 ชั่วโมง ผลสุดท้ายหญิงคนนั้นแน่นิ่งเหมือนคนตาย แต่อาจารย์สมานบอกทุกคนว่าเธอยังไม่ตาย สักครู่หนึ่งเธอลุกขึ้นเสมือนเพิ่งตื่น

จากหลับ เธอเหนื่อยมาก อ่อนเพลีย สักพักเธอก็พูดว่า “หนูหิวข้าว” เสียงพูดของเธอเป็นปกติ และอาการของโรคไตก็หายไปด้วย

นี่เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของผมเกี่ยวกับเรื่องวิญญาณชั่ว แท้จริงผมต้องฟังอาจารย์สฆาน เพราะอาจารย์มีประสบการณ์มาก และขอบคุณพระเจ้าที่อาจารย์อธิบายเรื่องนี้ ผมถือว่าผู้ที่สามารถอธิษฐานเพื่อคนไข้โรคต่าง ๆ รวมทั้งการขับผีนั้น เป็นของประทานของพระเจ้า ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับคริสเตียนในประเทศไทย เพราะการอธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วยและการขับผีนั้น ต้องเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐ และรวมถึงปัญหาของพี่น้องคริสเตียนด้วย

สงครามฝ่ายวิญญาณเป็นเรื่องที่คริสเตียนทุกคนควรศึกษา เพื่อจะเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เราจะพบในการประกาศข่าวประเสริฐ และรวมถึงชีวิตส่วนตัวของเราด้วย เมื่อเขาพบคนที่ถูกผีสิงอยู่ เขาจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อช่วยคนคนนั้น ผมคิดว่าแม้แต่มิชชันนารีส่วนใหญ่เมื่อพบคนที่ผีสิงอยู่ ก็ไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไร จะขับไล่ผีอย่างไร ผมเข้าใจว่าประเทศไทยมีวิญญาณชั่วมากมาย และคนไทยก็กลัวผี ไม่เว้นแม้แต่คริสเตียนบางคนด้วย

ในปี 1963 ตอนนั้นผมเรียนภาษาไทยได้แล้ว ผมกำลังหาสถานที่ที่จะทำงานรับใช้พระเจ้า อาจารย์สมบัติ ทรัพย์เกษตรินกับผมเดินทางไปทางภาคอีสาน เพื่อหาทุ่งนาที่ผมจะทำงานเราสองคนเดินทางไป 10 กว่าจังหวัดคืนหนึ่งขณะที่เราพักอยู่ในจังหวัดขอนแก่น ผมได้ฝันว่าอยู่ในป่าและหาทางออกไม่ได้ บรรยากาศในป่ามืดและรู้สึกน่ากลัว มีผีและมีลมพัดแรงเมื่อผมตื่นขึ้นมา ก็รู้ว่า พระเจ้าต้องการตรัสบางสิ่งบางอย่าง ผมเองนั้นไม่ใช่คนกลัวผี และที่ฝันก็ไม่ใช่เป็นเพราะรับประทานอาหารยามดึกหรือเหนื่อยจากการเดินทาง แต่ผมรู้ว่าพระเจ้ามีพระดำรัสสำหรับผม นั่นคือในภาคอีสานมีวิญญาณชั่วมากมาย แต่มีคริสเตียนจำนวนน้อย พระองค์ไม่อนุญาตให้ผมทำงานในภาคอีสาน เพราะผมยังไม่มีครอบครัวนี่คือการพิทักษ์รักษาชีวิตจากพระเจ้า ดังนั้นผมจึงไม่ได้ทำงานที่ภาคอีสานทั้ง ๆ ที่ใจอยากจะไป แต่เมื่อพระเจ้าทรงห้าม ผมก็ต้องเชื่อฟังพระองค์

จากประสบการณ์ที่เชียงใหม่ นั้น ผมก็มีประสบการณ์เรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณเรื่อยมา เช่น เมื่อครั้งที่ผมเพิ่งแต่งงานในปี 1966 ภรรยาของผมได้เดินทางจากฮาวายกลับมายังประเทศไทยเพื่อรับใช้พระเจ้า เราเช่าบ้านของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่ง ในบ้านมีรูปเคารพมากมาย เมื่อเราย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านนั้น ภรรยาก็เกิดป่วย พอเธอหาย ผมก็ไม่สบาย มันเป็นอย่างนี้สลับไปมาตลอดเวลาประมาณ 1 ปี ปีนั้นผมไม่สบายเพราะเรื่องนั้นเรื่องนี้ 5-6 เรื่องโดยหาสาเหตุไม่พบ แม้แต่คนทำงานในบ้านของเราซึ่งเป็นคริสเตียนก็ป่วยด้วยมืออยู่ครั้งหนึ่งผมป่วยจนต้องเข้าโรงพยาบาล แต่ผู้คนที่ในละแวกบ้านประมาณ 5 ครอบครัวไม่เห็นเขาเป็นอะไร แต่ครอบครัวเราป่วยอยู่ตลอดเวลา วันหนึ่งผมพูดกับภรรยาว่า “พอแล้ว”

เราทั้งสองคุกเข่าลงอธิษฐานและผูกมัดมารซาตาน จับไล่มันออกจากบ้าน ผมใช้น้ำมันขมิ้นตัวบ้าน และเดินรอบบริเวณบ้าน ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา เราทั้งสองหายจากโรคภัยไข้เจ็บ

ในปี 1991 ระหว่างวันที่ 24-27 มีนาคม 1992 สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทยได้จัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม หัวข้อของการประชุมปีนั้นคือ สงครามฝ่ายวิญญาณ ซึ่งผู้แทนจากคริสตจักรองค์การต่าง ๆ ให้ความสนใจกับเรื่องนี้ เพราะมีวิทยากร คือ ศจ.ดร.ไพฑูรย์ หัตถมาศ สอนเรื่อง “การบำบัดภายใน” ศจ.วีรชัย โกแวร์ สอนเรื่อง “การรักษาโรคจากพระเจ้า” ศจ.ประเสริฐ กุสาวดี สอนเรื่อง “การขับผี” และผมสอนและเทศนาในเรื่อง “สงครามฝ่ายวิญญาณ”

ก่อนการประชุมใหญ่สามัญประจำปีนั้น สหกิจคริสเตียน ได้ส่งแบบสอบถามถึงศิษยาภิบาล และประธานองค์การคริสเตียนในสังกัดสหกิจคริสเตียนฯ เรื่องคริสเตียนมีวิญญาณชั่วได้หรือไม่ทางสำนักงานได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 350 ชุด มีผู้ตอบกลับมา 111 ชุด เท่ากับ 32% ถึงแม้ผู้ตอบน้อยแต่เราเห็นแนวโน้มบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ของผู้รับใช้พระเจ้าของพระเจ้าในเรื่องที่ว่า คริสเตียนมีวิญญาณชั่วได้หรือไม่

จากการสำรวจศิษยาภิบาลและประธานองค์การนั้น ผลที่ออกมาคือ 75 คน (67%) เชื่อว่า คริสเตียนมีวิญญาณชั่วได้ 30 คน (27%) ตอบว่าไม่ได้ ผู้รับใช้พระเจ้าถึง 83 คน (75%) มีประสบการณ์ในการขับผี แต่ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการขับผี 80-100% มี 35 คน เท่ากับ 32% (ประสบความสำเร็จในระดับ 60-80% มี 18 คน ประสบความสำเร็จในระดับ 40-60% 17 คน) เมื่อถามว่าเขามีของประทานในการขับผีออกหรือไม่ 48 คน (41%) ตอบว่ามี และอีก 46 คน (41%) ตอบว่าไม่มี

ต่อไปนี้จะสอนถึงเรื่องนี้ในเชิงศาสนศาสตร์ เพื่อผู้รับใช้พระเจ้าจะเข้าใจ ผมจะไม่กล่าวถึงคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า แต่จะกล่าวถึงคริสเตียนเท่านั้น

ซาตานแพ้แต่มีชีวิต

ก่อนที่ผมจะพูดถึงเรื่องว่าผีจะเข้าสิงคริสเตียนได้หรือไม่นั้น ผมขอพูดถึงหลักการพื้นฐานในเรื่องสงครามฝ่ายวิญญาณเสียก่อน เรากำลังอยู่ในสงครามกับซาตาน และอย่าให้เราสงสัยในความจริงข้อนี้ คริสเตียนทุกคนอยู่ในสงครามกับซาตาน สงครามนี้ไม่สิ้นสุดจนกระทั่งพระเจ้าจะพิพากษาซาตานและอาณาจักรของทูตตกสวรรค์ (มัทธิว 25:41) ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าเราจะระวังตัวหรือไม่ก็ตามความจริงก็คือ เราอยู่ในสงครามกับซาตาน (เอเฟซัส 6:11,12) ทุกครั้งที่เราเป็นพยาน เรากำลังเผชิญหน้ากับซาตานทุกครั้งที่เราพยายามจะดึงดวงวิญญาณออกมาจากขุมรอก เราก็กำลังต่อสู้กับมารซาตาน

อย่างไรก็ตาม เราต้องระลึกอยู่เสมอว่าพระเยซูคริสต์เอาชนะมารซาตานและอาณาจักรของมัน เพื่อเราทุกคนเรียบริ้อยแล้วบนไม้กางเขน พระองค์มอบสิทธิอำนาจเต็มที่เหนืออาณาจักรมารร้ายให้แก่สาวก เรากำลังต่อสู้กับมารร้ายซึ่งไม่เพียงแต่พ่ายแพ้ต่อองค์พระเยซูคริสต์แล้ว แต่มันยังจำเป็นต้องเชื่อฟังเราและอยู่ใต้อำนาจซึ่งเราได้รับจากพระเยซูคริสต์อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ความจริงประการนี้เป็นเพียงด้านเดียวของเหรียญ ความจริงอีกด้านหนึ่งของเหรียญคือ ถึงแม้ว่าซาตานจะแพ้แล้ว มันก็ยังมีชีวิตอยู่และทำการชั่วร้ายอยู่ทุกแห่งที่มันพบดวงวิญญาณที่ตอบสนองต่อมัน หรือคนที่ไม่ใส่ใจกับการหลอกลวงของมัน เอ็ด เมอร์ฟี กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้ จึงมีการใช้คำว่า “ผีเข้าสิง” เราต้องเข้าใจว่าการเข้าสิงนี้หมายถึงการเป็นเจ้าของเต็มตัว ซาตานและพวกของมันไม่มีกรรมสิทธิ์ใด ๆ ในโลกนี้ ยกเว้นความบาปของมันเอง การเข้าสิงนี้หมายความโดยนัยว่าการไม่รับผิดชอบ นั่นหมายความว่าคนที่ถูกผีเข้าสิงเป็นกรรมสิทธิ์ของมารซาตาน ถ้าสิ่งนี้เป็นความจริงคนที่ถูกผีเข้าสิงก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเข้าสิงของมารซาตาน” แต่นี่เป็นความจริงสำหรับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเพราะคริสเตียนรู้ดีกว่าและเราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเราเอง

ถูกใช้แต่ไม่ถูกสิง

คำถามยังคงค้างค้ำในใจและไม่มีคำตอบ คริสเตียนถูกผีเข้าได้หรือไม่? ประการแรก เราต้องมิจาศนศาสตร์ที่ชัดเจนเสียก่อน ผู้ที่เป็นสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์จะไม่ถูกผีเข้าสิง โธมัส ไวท์ กล่าวว่า “ผู้เชื่อสามารถถูกมารซาตานหลอกใช้ได้ (ภาษากรีกใช้คำว่า “มีวิญญาณ”) แต่ไม่ใช่ถูกเข้าสิง การเข้าสิงเป็นการเป็นเจ้าของเต็มที่และควบคุม ซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้กับคนที่เป็นบุตรของพระเจ้า) เฟรด ดิคสันเขียนไว้ว่า “คำภาษากรีกว่าไดโมนิโซเมโนส ไม่ได้แปลว่าซาตานเป็นเจ้าของ แต่หมายถึงถูกซาตานใช้นั้นหมายถึงคนที่ให้ซาตานอาศัยร่างและมีระดับการถูกควบคุมต่าง ๆ กัน ความคิดเรื่องความเป็นเจ้าของไม่ใช่ความหมายของคำกรีกคำนี้ ซาตานและสมุนของมันไม่มีอะไรเป็นกรรมสิทธิ์เลย เพราะมันก็เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเหมือนกัน พวกมันไม่ได้เป็นเจ้าของอะไรเลย” เมอร์ริล อังเกอร์ กล่าวว่า “มารซาตานไม่สามารถอยู่ในตัวคริสเตียนได้เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์อาศัยอยู่ที่นั่น พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จเข้ามาในชีวิตของผู้เชื่อเมื่อเขาได้รับความรอดและจะไม่ทอดทิ้งเขาเลย มารซาตานเข้ามาเป็นเสมือนผู้บุกรุก และจะต้องถูกจัดการ” นักเขียนอีกผู้หนึ่งชื่อบูเชต กล่าวว่า “การเข้าสิงเป็นการที่มารซาตานเข้ามาควบคุมบางส่วนของชีวิตทุกส่วนโดยครอบงำความตั้งใจของคนนั้น และเป็นเจ้าของ” เขากล่าวต่อไปว่า “ไม่มีผู้เชื่อคนใดที่จะถูกมารซาตานเข้าสิง แต่มารซาตานสามารถเข้าสิงผู้ที่ไม่เชื่อได้ ผู้เชื่อสามารถถูกควบคุมบางส่วนได้ แต่ไม่ใช่ทุกส่วนในขณะที่ผู้ที่ไม่เชื่อถูกควบคุมทุกส่วนได้”

คริสเตียนสามารถถูกมารซาตานหลอกได้ทางด้านความคิดเกี่ยวกับมารซาตานที่ไม่ได้ขยายให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดที่ปกป้องตนเองด้วยการหลอกตัวเองและหลักข้อเชื่อที่ไม่ถูกต้อง

แต่มารซาตานสามารถสร้างปัญหาที่เราถ้าเราไม่กลับใจในเรื่องความคิดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับมารซาตาน แต่มารซาตานไม่สามารถเข้าถึงเราได้ ฟรานซิส ฟรานซิส เขียนว่า “ผมไม่เชื่อว่าคริสเตียนจะถูกผีสิงได้ เพราะคนที่ผีเข้าถึงนั้นผีจะเข้าสู่จิตวิญญาณของเขาจนไม่มีที่ว่างเหมือนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเข้ามาสู่จิตวิญญาณของคริสเตียน” แฟรงค์ แฮมมอนด์ กล่าวว่า “บุตรของพระเจ้าผู้ได้รับการไถ่แล้วจะไม่มีวันถูกมารซาตานเข้าถึงคริสเตียนเป็นสมบัติที่พระเจ้าได้ซื้อไว้แล้ว”

คริสเตียนคณะแอสเซมบลี ออฟก็อด เขียนจดหมายในปี 1972 เพื่อตอบคำถามที่ว่า “คริสเตียนสามารถถูกผีเข้าถึงได้หรือไม่” ว่า “คำว่า “เข้าถึง” ไม่ควรใช้กับคริสเตียน พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าซาตานและลูกสมุนของมันเป็นศัตรูภายนอก พวกมันหาโอกาสที่จะโจมตีเรา เราไม่ต้องหาคนมาไล่ผีออกจากตัวเรา พวกมารซาตานมันโจมตีเรา, ทดลองเรา แต่ไม่ได้เข้าถึงเรา” ดิน เซอร์แมนเขียนไว้ในหนังสือ “สงครามฝ่ายวิญญาณ” ว่า “พระคัมภีร์ภาษาเดิมไม่มีคำว่าผีเข้า แต่คำที่ใช้คือถูกมารซาตานใช้ นี่เป็นสิ่งที่ผมเรียกว่าเป็น โซ่ตรวน”

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เป็นสาวกแท้ซึ่งยังไม่ยอมสารภาพความบาปของตนสามารถถูกมารซาตานหลอกใช้ได้แต่ไม่ใช่ถูกเข้าถึง เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น เขาจำเป็นต้องได้รับการปลดปล่อยจากมารซาตาน ถ้าเป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ กลุ่มผู้เชื่อที่ได้รับคำสอนพื้นฐานเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาณก็สามารถรักษาและปลดปล่อยเขาได้ (ยากอบ 5: 16, 4:1-8) แต่ถ้าเป็นเรื่องรุนแรงก็จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อให้ได้รับการปลดปล่อยสู่เสรีภาพอีกครั้ง

คำจำกัดความของการถูกมารซาตานหลอกใช้ควรมีการพูดย้ำอีกครั้ง คำนี้หมายถึงมารซาตานควบคุมเหนือบางด้านของชีวิต คริสเตียนโปรเตสแตนต์ บางคนปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงว่าผู้เชื่อสามารถถูกมารซาตานหลอกใช้ได้ ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่เต็มอกว่ามารซาตานสามารถกดขี่ข่มเหงและทดลองคริสเตียนได้ พวกเขาโต้แย้งดังนี้

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่หรือไม่สามารถดำรงอยู่ในร่างกายที่มารซาตานหลอกใช้
2. ร่างกายของคริสเตียนเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มารซาตานจะใช้ร่างกายของคริสเตียนได้ โดยไม่ผ่านจิตวิญญาณได้อย่างไร ถ้ามารซาตานสามารถใช้ร่างกายของคริสเตียนได้นั้นแสดงว่าร่างกาย, จิตใจ, และจิตวิญญาณของเราไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะถ้ามารซาตานเข้าไปในส่วนใดส่วนหนึ่งแล้ว นั่นก็แปลว่ามันได้เข้าไปในตัวนั่นเอง
3. ความคิดที่ว่าสาวกแท้สามารถถูกมารซาตานหลอกใช้ได้นั้น ขัดกับความจริงเกี่ยวกับความรอดและสันติสุข คริสเตียนจะมีชีวิตอยู่ด้วยความกลัว และหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลาเพราะมารซาตานอาจจะเข้าถึงตนเมื่อใดก็ได้

4. ความคิดนี้ขัดแย้งกับความเชื่อและทำให้ความคิดเรื่องพระเจ้าและความรอดของพระองค์เจือจางและมีน้ำหนักเบาขึ้น

5. เรื่องราวที่เกี่ยวกับการไล่ผีทุกคนในพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนทั้งสิ้น

ขอให้เราจำไว้ว่า เราไม่ได้พูดถึงการที่มารซาตานสิงอยู่ในผู้เชื่อหรือควบคุมชีวิตของผู้เชื่อ แต่เรากำลังพูดถึงการที่มารซาตานเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา สองเรื่องนี้แตกต่างกัน นอกจากนี้เราควรทราบด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ป้องกันการหลอกใช้ของมารซาตานเหมือนกับที่ไม่ได้ป้องกันการทำบาปของคริสเตียน พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้เตือนเรา แต่เราเป็นผู้ตัดสินใจที่จะปฏิเสธการทดลองของมารซาตาน ถ้าเราหลงไปทำบาป นั่นเป็นการตัดสินใจของเราเอง พระเจ้าประทานกำลังให้เราเพื่อให้เราต่อสู้กับการทดลอง แต่พระองค์ไม่ได้ป้องกันเราไม่ให้ทำบาป ถ้าเราอยากจะทำเอง เราทุกคนทำบาปหลังจากเป็นคริสเตียน ทั้ง ๆ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เตือนเรา เมื่อผู้เชื่อถูกมารซาตานหลอกใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้กลัวผู้เชื่อ หรือไม่ได้เปราะเปื้อนเพราะมารซาตาน แต่พระองค์เปราะเปื้อนเพราะความบาปของผู้เชื่อได้

ขอให้เราจำไว้ว่า เราไม่ได้พูดถึงการที่มารซาตานสิงอยู่ในผู้เชื่อหรือควบคุมชีวิตของผู้เชื่อ แต่เรากำลังพูดถึงการที่มารซาตานเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา สองเรื่องนี้แตกต่างกัน นอกจากนี้เราควรทราบด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ป้องกันการหลอกใช้ของมารซาตานเหมือนกับที่ไม่ได้ป้องกันการทำบาปของคริสเตียน พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้เตือนเรา แต่เราเป็นผู้ตัดสินใจที่จะปฏิเสธการทดลองของมารซาตาน ถ้าเราหลงไปทำบาป นั่นเป็นการตัดสินใจของเราเอง พระเจ้าประทานกำลังให้เราเพื่อให้เราต่อสู้กับการทดลอง แต่พระองค์ไม่ได้ป้องกันเราไม่ให้ทำบาป ถ้าเราอยากจะทำเอง เราทุกคนทำบาปหลังจากเป็นคริสเตียน ทั้ง ๆ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เตือนเรา เมื่อผู้เชื่อถูกมารซาตานหลอกใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้กลัวผู้เชื่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้กลัวผู้เชื่อ หรือไม่ได้เปราะเปื้อนเพราะมารซาตาน แต่พระองค์เปราะเปื้อนเพราะความบาปของผู้เชื่อได้

มารซาตานหลอกใช้คริสเตียนได้อย่างไร

ประการแรก บางครั้งผู้เชื่อถูกมารซาตานหลอกใช้ก่อนที่จะมาเชื่อผิดมาตัวไม่ยอมออกจากตัวของผู้เชื่อ เมื่อเขาอธิษฐานรับเชื่อ ส่วนมากตอนที่นำคนกลับใจเรามักไม่ได้ใส่ใจกับเรื่องนี้ นอกจากศิษยาภิบาลบางคนที่รอบคอบจะคิดว่าคนนั้นอาจมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องผีมารซาตาน ดังนั้นการให้คำปรึกษาหลังจากที่กลับใจเป็นเรื่องที่สำคัญมาก คนที่มีพ่อแม่หรือสมาชิกครอบครัวที่อยู่เกี่ยวกับการกราบไหว้ผี อาจจะมีชีวิตอยู่ภายใต้คำแช่งสาปหรือพ่อแม่อาจเคยถวายให้แก่มารซาตานเมื่อคนนั้นเป็นเด็ก ดังนั้นเมื่อคนนั้นกลับใจ นอกจากจะต้องอธิษฐานสารภาพบาปแล้ว ก็ยังต้องได้รับการปลดปล่อยจากมารซาตานด้วย

ผมรู้สึกว่าการประกาศในประเทศไทยไม่ค่อยได้จัดการกับปัญหาเรื่องนี้ หลายคนกลับใจรับเชื่อง่ายเกินไปและบางคนไม่ได้บังเกิดใหม่ในพระวิญญาณจริง ๆ เราพยายามบังคับให้คนบังเกิดใหม่เร็วเกินไป เหมือนการบังคับเด็กที่ยังไม่ถึงกำหนดคลอดให้คลอด ผมรู้สึกว่าเรามีเด็กที่เกิดก่อนกำหนดในพระคริสต์มากเกินไป พวกเขาบังเกิดใหม่ก่อนเวลาอันควร นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่หลายคนตายในคริสตจักร ซึ่งทำให้คริสเตียนในคริสตจักรเสียกำลังใจด้วย เราจำเป็นต้องระมัดระวังในเรื่องนี้

ประการที่สอง มารซาตานเข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้ที่เชื่อหลังจากที่เขาได้รับเชื่อแล้ว โดยทางความบาปที่เขากระทำหรือทางความบาปที่คนอื่นกระทำเพราะเขา ซาตานรักความบาป อาศัยอยู่ในความบาป และเป็นตัวแทนของความบาป ในทำนองเดียวกับที่พระเจ้าเป็นความรัก ซาตานก็เป็นความบาป

วิญญาณชั่วเหล่านี้ดำรงอยู่เพื่อสนับสนุนแพร่เชื้อบาปให้แก่มนุษยชาติ รวมทั้งลูกของพระเจ้าด้วย เมื่อใดก็ตามที่มันมีโอกาส มันก็จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้เชื่อโดยทางด้านใดด้านหนึ่งของชีวิต แล้วมันจะค่อย ๆ คืบคลานเข้าไปครอบครองชีวิตของผู้เชื่อเพิ่มขึ้น ๆ ทีละนิด ๆ มันจะเข้าไปในชีวิตของผู้เชื่อโดยทางความบาปที่ผู้เชื่อกระทำ

การควบคุมนี้เป็นการควบคุมบางส่วนเท่านั้น ไม่ใช่การเป็นเจ้าของตราบใดที่พระเยซูคริสต์ยังคงเป็นพระเจ้า จริงอยู่ที่ว่าผู้เชื่อคนนั้นก็อาจกลายเป็นผู้เชื่อที่ไม่เข้มแข็งในพระเจ้า แต่พระเจ้าก็จะไม่ทิ้งเขา อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อที่ถูกมารหลอกใช้นี้จะต้องรับผิดชอบต่อปัญหานี้ และจะต้องหลีกเลี่ยงการเข้ามาเกี่ยวข้องกับมารซาตาน โดยหาทางใกล้ชิดกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ การให้คำปรึกษาเรื่องสำคัญและควรนำไปให้ผู้เชื่อสารภาพบาป และปฏิเสธความบาปในชีวิต แล้วหันหน้าออกจากมารซาตาน (ยากอบ 4: 7)

เมื่อมารซาตานสามารถเข้าไปในชีวิตของผู้เชื่อแล้วนั้น พวกมันมักจะชอบชวนมารตัวอื่น ๆ เข้าไปอีก ถ้าผู้เชื่อไม่ยอมสารภาพในจุดแรก มารอีกหลายตัวก็จะมีโอกาสเข้าไปในชีวิตของเขามันจะไปรบกวนอารมณ์, ความคิด, ความตั้งใจ และชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเขา สงครามฝ่ายจิตวิญญาณก็จะเข้มข้นขึ้น และชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของผู้เชื่อก็จะตกต่ำลง

โดยมากความบาปจะครอบงำชีวิตและมีผลต่อความคิด, การกระทำและท่าทีของเขา มารซาตานจะอาศัยอยู่ในความบาป

ความบาปด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง
2. ความโกรธและความขมขื่น, ความเกลียดชัง, ความเคียดแค้น และการกบฏ
3. ความรู้สึกปฏิเสธ, ความรู้สึกผิด, มองตนเองไม่ดี, กลัว, รู้สึกต่ำต้อยและความอาย
4. ความรู้สึกสนใจเรื่องผี ๆ และวิญญาณต่าง ๆ ในโลก

สิ่งเหล่านี้เป็นประตูที่มารซาตานสามารถเดินเข้ามาสู่ชีวิตมนุษย์ เป็นทางเข้าที่เปิดออกได้โดยเจ้าของบ้านไม่รู้ตัวประตูแรกสามารถเปิดได้ตั้งแต่แรกเกิด แม้ว่าพระคัมภีร์ไม่ได้บอกวามารซาตานในตัวของผู้พ่อแม่สามารถถ่ายทอดสู่ลูกได้ แต่เราก็มีคำเตือนว่าบาปของผู้พ่อแม่จะมีผลต่อลูก ๆ ของพวกเขาได้ถึงสี่ชั่วอายุคน (อพยพ 20: 5, 34:6, 7, เฉลยธรรมบัญญัติ 5:5-10) กฎของการถ่ายทอดนี้ไม่ได้เป็นไปอย่างอัตโนมัติพระเยซูคริสต์เข้ามาเพื่อชำระความบาปและคำสาปแช่งทั้งสิ้น รวมถึงความบาปที่ต่อเนื่องมาจากบาปของอาดัมด้วย ลูก ๆ ของพ่อแม่ที่รักพระเจ้าก็ไม่ได้รักและเชื่อฟังพระเจ้าโดยอัตโนมัติเช่นกัน (สุภาษิต 22:6)

ประตูที่สอง เปิดได้เมื่อเด็กอยู่ในวัยเยาว์จากสาเหตุต่อไปนี้ 1) ถูกข่มขืน 2) ถูกขบถ ทำร้ายร่างกาย 3) ถูกบีบบังคับทางจิตใจ 4) ถูกบีบบังคับทางด้านจิตวิญญาณ คือถูกบังคับให้รับอำนาจของมารซึ่งตกทอดผ่านทางบรรพบุรุษหรือเด็กอาจจะถูกนำไปมีส่วนในพิธีทางไสยศาสตร์ หรือเด็กถูกสาปแช่ง

ประเทศไทยมีประสบการณ์ในเรื่องเด็กถูกทารุณมากมาย ไม่เพียงแต่ถูกบังคับให้ทำงานเท่านั้น แต่ยังบังคับให้ทำงานหนักในโรงงานต่าง ๆ อีกด้วย ผมเคยเห็นเด็ก ๆ ที่ถูกพ่อแม่เขียนดินน้ำมันลงที่หน้าหรือรอยขีดข่วนไปสำหรับเด็กเล็ก ๆ ขณะที่เด็กจำเป็นต้องถูกสอนให้มีวินัย แต่การลงโทษด้วยอารมณ์เป็นการทำทารุณต่อเด็ก การถูกทำทารุณเหล่านี้สามารถกลายเป็นแผลลึกซึ่งจะมีผลในชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ได้ ซาตานจะฉวยโอกาสในตอนนี้

ประตูที่สาม เปิดได้ถ้าคริสเตียนทำบาปอย่างตั้งใจ โดยเริ่มได้ตั้งแต่เป็นเด็ก เป็นวัยรุ่น หรือเป็นผู้ใหญ่ เมื่อใดก็ตามที่เราเห็นความบาปที่เพิ่มมากขึ้น เราก็จะเห็นกิจกรรมแห่งความชั่วร้ายที่เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

ทุกครั้งที่คริสเตียนมีความโกรธแค้นต่อคนอื่น วิญญาณแห่งการไม่ให้อภัยนี้จะเปิดประตูที่มารซาตานสามารถเข้ามาในชีวิตของเขา ความบาปทางเพศก็เป็นอีกทางหนึ่งที่มารซาตานสามารถเข้ามาในชีวิตได้ ถ้าเราจัดการกับปัญหาเหล่านี้อย่างจริงจัง ซาตานก็จะไม่สามารถเข้ามาในชีวิตและไม่สามารถทำร้ายเราได้

โดยทั่วไปแล้ว คริสเตียนที่เติบโตแล้วมักจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับรูปเคารพ, ยันมทานิยม, มนต์ดำ, มายากลและหมอดู แต่คริสเตียนส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับการให้อภัยผู้ที่ทำผิดต่อตน, ความขมขื่นต่อใครบางคน, ความบาปทางเพศ, การโกหก, การหลอกลวง, ความกลัว และความโกรธหลายคนสะอึกเมื่อพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐาน หรือพระเจ้าอนุญาตให้เหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นในชีวิต และพวกเขาไม่สามารถยอมรับได้

ต้นตอและธรรมชาติของมารชาตาน

มีความเชื่อหลายประการเกี่ยวกับต้นตอของมารชาตาน

1. มารชาตานเป็นวิญญาณที่แยกออกมาจากคนในสมัยก่อนอาดัม ความเชื่อนี้เกิดจากการตีความหมายพระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้ ปฐมกาล 1: 1, เอเสเคียล 28:14, และอิสยาห์ 14:13, 14
2. มารชาตานเป็นลูกหลานของทูตตกสวรรค์กับผู้หญิงก่อนสมัยน้ำท่วมโลก ปฐมกาล 6: 1-4, ยูดา 6:7, และ 2 เปโตร 2:4
3. มารชาตานเป็นทูตตกสวรรค์ตามพระธรรมมัทธิว 12: 24, 24:41 วิวรรณ์ 12:4, 7, 9, ยูดา 6 และ 2 เปโตร 2:4

ขณะที่หลายคนชอบการตีความหมายแบบที่ 3 แต่เมื่อเราพยายามคิดถึงความเป็นไปได้ของทั้งสามความคิดเห็นนี้ ปัญหาที่จะเกิดขึ้น มีการคาดเดาเรื่องต้นตอของมารชาตานไปต่าง ๆ นานา เป็นต้น การศึกษาวิธีการจับผีจึงดูเป็นเรื่องที่สมควรกว่า

สำหรับเรื่องธรรมชาติของชาตานนั้น มีหนังสือมากมายที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติลักษณะของมารชาตาน อย่างไรก็ตาม เรื่องสำคัญที่เราน่าจะศึกษาก็คือเรื่องการครอบครองของมารชาตานที่หนักข้อขึ้นเรื่อย ๆ การ์ดอน ลินเชย์ มองความหนักข้อของมารชาตานตั้งแต่การกดขี่, การทำให้ห่อเหี่ยว, การทำให้หมกมุ่น และในที่สุดก็คือการเป็นเจ้าของคนคนนั้น จอจ็จ เบิร์ช เขียนว่า “มารชาตาน เป็นวิญญาณชั่วที่ไม่มีร่างกายแต่กระนั้นมันก็แตกต่างจากบุคลิกภาพของบุคคล”

พวกมันมีความรู้ระดับหนึ่งแต่ไม่มีสรรพปัญญา พวกมันรู้ว่าพระเยซูคริสต์เป็นใคร (มาระโก 1:24) พวกมันมีชื่อ พวกมันสามารถทำให้เราเจ็บป่วยได้ (กิจการ 10:38) แต่ความเจ็บป่วยทุกอย่างไม่ได้เกิดจากพวกมัน พวกมันชอบให้คนนมัสการ (1 โครินธ์ 10:20) พวกมันหาหนทางที่จะครอบครองและเข้าถึงในมนุษย์ และมารชาตานก็มีระดับชั้นด้วย (เอเฟซัส 6:12)

ผู้รับใช้พระเจ้าจะช่วยปลดปล่อยได้อย่างไร

ผมไม่ได้ตั้งใจจะเขียนชื่อของมารชาตานที่พบในพระคัมภีร์ หรือที่พบในประเทศไทย สิ่งที่ผมต้องการจะเน้นคือส่วนที่ผู้รับใช้สามารถทำได้ เพื่อช่วยคริสเตียนที่ถูกมารชาตานก่อกวนและต้องการการปลดปล่อย พระคัมภีร์กล่าวว่า “มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ” (มาระโก 16:17)

ผู้เชื่อทุกคนสามารถขับผีออกได้แต่เราก็ต้องยอมรับความจริงว่า มีผู้รับใช้พระเจ้าไม่กี่คนที่มิชอบประทานในการขับผี ผู้นำคริสเตียนบางคนออกความเห็น ว่า ของประทานแบบนี้เป็นของอัครทูตและบางคนเท่านั้น ประทานของโรงเรียนพระคริสตธรรมที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในอเมริกาว่า “เราควร

ปลดปล่อยเรื่องนี้ไว้เฉย ๆ ไม่ควรยุ่งเกี่ยว” อย่างไรก็ตาม ดร.เมอร์ริล อังเกอร์ เขียนว่า “เราเตือนให้คริสตจักรระลึกถึงหน้าที่ของตนในการที่จะใช้ของประทานในการรักษา เพื่อปลดปล่อยผู้ที่ถูกผูกมัดด้วยโซ่ตรวนของมารซาตาน เราต้องชี้ให้คริสตจักรเห็นว่าของประทานนี้ไม่ได้มีอยู่ในรายการของประทานในปัจจุบัน แต่เป็นที่เข้าใจกันโดยปริยายว่าคริสตจักรจะต้องดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไป ซึ่งเริ่มกระทำกันตั้งแต่สมัยคริสตจักรยุคแรก เพราะคริสตจักรจะพบปัญหานี้ทุกยุคทุกสมัย แม้กระทั่งช่วงที่พระคัมภีร์ใหม่ถูกเขียนขึ้น และแจกจ่ายไปตามคริสตจักรแล้ว คริสตจักรไม่มีข้อแก้ตัวที่จะละเลยของประทานนี้ ไม่ยอมรักษาและปลดปล่อยผู้คนที่ถูกกดขี่ของมารซาตาน คริสตจักรมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะเสริมสร้างด้านจิตวิญญาณและด้านสติปัญญาแก่ผู้นำแห่งพันธกิจความรอด และการปลดปล่อยจากอำนาจมาร”

ในฐานะผู้รับใช้พระเจ้า คุณไม่จำเป็นต้องมีของประทานในการขับผีแต่คุณต้องเข้าใจบวณการและคุณสมบัติของผู้ที่จะขับผีเสียก่อน จึงจะสามารถให้พระเจ้าใช้ช่วยเหลือผู้ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมาร

1. คุณต้องมีความมั่นใจในความรอดนิรันดร์ของคุณในพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 10: 27-30)
2. คุณต้องมีความเชื่อที่สามารถเคลื่อนภูเขาได้ถ้าจำเป็นต้องทำ (มาระโก 11: 22-24, 16-17)
3. คุณต้องมีความรู้ในพระวาทะของพระเจ้าอย่างดี (ฮีบรู 4: 12)
4. คุณต้องจำไว้ว่าซาตานพ่ายแพ้พระคริสต์แล้ว (โคโลสี 2: 15, ฮีบรู 2:14)
5. คุณต้องถ่อมใจ ฟังพระเจ้าและวางใจในพระองค์ (สุภาษิต 3: 5-7)
6. คุณต้องรู้ว่าพระเจ้าประทานสิทธิอำนาจให้แก่คุณ (ลูกา 10:19) พระนามของพระองค์มีฤทธิ์านุภาพ (ลูกา 10:17, กิจการ 16:18) พระเยซูคริสต์ประทานสิทธิอำนาจให้แก่เรา
7. คุณต้องมีฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 12: 28, ลูกา 4:18)

ผู้เชื่อต้องทำอย่างไรจึงจะได้รับการปลดปล่อย

1. ต้องกลับใจจากบาปทุกอย่าง
2. ต้องให้อภัยทุกคนที่ทำบาปต่อตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในครอบครัวหรือเพื่อน
3. ต้องเลิกทำบาปทางเพศ
4. ต้องเลิกการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางไสยศาสตร์
5. ต้องกำจัดรูปเคารพ, มหาเสน่ห์, หนังสือเกี่ยวกับไสยศาสตร์ต่าง ๆ ให้หมดจากบ้าน
6. ต้องยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างหมดใจ

คุณเห็นแล้วว่า ถ้าคุณต้องการได้รับการปลดปล่อยจากมาร นี่ก็สิ่งต่าง ๆ ที่คุณต้องจัดการ สิ่งเหล่านี้คุณไม่สามารถทำได้หลังจากการเทศนาในวันอาทิตย์ที่โบสถ์ แต่คุณต้องให้คำปรึกษาแก่คน

เหล่านี้ทีละคน ร่วมกับผู้ปกครองอีกหนึ่งหรือสองคน สืบหาว่ามารชาดานเข้ามาในตัวคนคนนั้นได้อย่างไร มีเหตุการณ์หรือความบาปใดทำให้เกิดขึ้น

การจับผีไม่ได้เป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของเรา เป้าหมายสูงสุดของเราคือการขอให้พระเจ้าเข้ามาเติมเต็มในช่องว่างที่คนนั้นมีหลังจากที่ผีออกไปแล้ว ถ้าคุณไม่ได้ทำดั่งนั้น ชีวิตของคนคนนั้นจะแย่ลงกว่าเดิม เพราะมารชาดานจะพนजरออกไปอย่างเรื่อยเปื่อย และถ้ามันหาที่อยู่ไม่ได้มันจะกลับเข้ามาอีก และถ้ามันพบว่ายังว่างอยู่มันจะพาเพื่อน ๆ ของมันเข้ามาด้วยกัน ดั่งนั้น ผู้รับใช้พระเจ้าควรติดตามคนคนนั้นหลังจากที่มารชาดานออกไปแล้วด้วย

เผชิญความล้มเหลว

ในสมัยพระเยซู ชายคนหนึ่งนำลูกชายที่มีผีใบ้ผีหนวกเข้าสิงมาให้สาวกจับ แต่สาวกของพระเยซูไม่สามารถจับมันออกไป พระเยซูเพียงจะกลับลงมาจากภูเขากับศิษย์อีกสามคน แพทย์สมัยปัจจุบันคงจะวินิจฉัยว่าเด็กชายคนนี้เป็นโรคลมบ้าหมู แต่พระเยซูไล่วิญญาณใบ้และหนวกออกไปจากเด็กคนนั้น และสั่งไม่ให้มันเข้าเด็กคนนั้นอีก ผีออกจากเด็กคนนั้น ต่อมาพวกสาวกถามพระเยซูว่า ทำไมพวกเขาจึงจับไม่ออก พระองค์บอกว่าผีบางชนิดที่จับไม่ออก แต่คนคนนั้นจะรอดได้ก็โดยการอธิษฐาน และการอดอาหารเท่านั้น (มัทธิว 17: 14-21)

สาวกไม่สามารถไล่ผีใบ้ออกได้แต่พวกเขาอยากจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์นี้และต้องการแก้ไขให้ถูกต้องในอดีตพวกเขาเคยไล่ผีออกได้ แต่ทำไมคราวนี้จึงไล่ออกไม่ได้ มีบทเรียนหลายประการที่เราสามารถเรียนรู้ได้จากเรื่องนี้

ประการแรก ผีมีหลายระดับ เช่นเดียวกับที่คนบางคนแข็งแรงกว่าคนอื่น ผีบางตัวก็แข็งแรงกว่าผีตัวอื่น ผีมีบุคลิกเหมือนกับคน ผีบางตัวมีความมุ่งมั่นมากกว่าตัวอื่น ดั่งตัวอย่างที่เราพบในกิจการ 19: 13-16 ชายคนหนึ่งมีผีเข้าสิงและสามารถเอาชนะลูกชายเจ็ดคนของเสวา พวกเขาสู้มันไม่ได้จนต้องวิ่งหนีออกจากบ้านเลือดไหลและเปลือยกาย

ประการที่สอง ผีบางตัวต้องใช้ความเชื่อในการจับมากกว่าผีบางตัวเนื่องจากผีบางตัวแข็งแรงกว่าผีบางตัวนั่นเอง ผู้รับใช้พระเจ้าจึงต้องใช้ความเชื่อที่ไม่ธรรมดาถ้าจะจับผีที่แข็งแรง

ประการที่สาม มีหลักการฝ่ายวิญญาณบางประการที่จำเป็นในการรับพลังฝ่ายวิญญาณ การอธิษฐานและการอดอาหารเป็นกุญแจสำคัญในการมีความเชื่อที่ไม่ธรรมดา พระเยซูคริสต์ไม่ได้ให้สาวกของพระองค์อธิษฐานอดอาหารเมื่อพระองค์ยังอยู่กับพวกเขา พระองค์อธิบายเหตุผลในเรื่องนี้แก่พวกฟาริสีว่า เมื่อเจ้าบ่าวไม่อยู่แล้ว สาวกจึงจะอธิษฐานอดอาหาร ถ้าคุณอยากให้พระเจ้าใช้ในการจับผี คุณจะต้องเรียนรู้วิธีการอธิษฐานและการอดอาหาร นั่นไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่จับผี แต่เพราะผู้รับใช้ของพระองค์อ่อนแอ และไม่มีพลังถ้าไม่อธิษฐานและอดอาหาร

สรุป

ประการสุดท้าย คริสเตียนจะสามารถรักษาเสรีภาพของตนไว้จากผีมาร และมีชัยชนะได้โดย

1. คริสเตียนต้องดำเนินชีวิตกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่หมายถึงการดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ สะอาดจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์คริสเตียนต้องเรียนรู้ที่จะ “ทำลายความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม และทิวมนะทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์” 2 โครินธ์ 10:5

2. คริสเตียนควรอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน พระวจนะของพระเจ้าจะชำระเราทุกวัน พระคัมภีร์เป็นอาหารประจำวันของจิตวิญญาณ

3. คริสเตียนควรหาเพื่อนที่เป็นคริสเตียน นี่ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาควรทิ้งเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียน แต่หมายความว่าคริสเตียนจำเป็นจะต้องมีสัมพันธกรรมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ

4. ให้ชีวิตเต็มล้นด้วยพระวิญญาณอยู่เสมอ (เอเฟซัส 5: 18) ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สร้างผลในชีวิต (กาลาเทีย 5:22, 23)

5. พระเยซูคริสต์ควรเป็นศูนย์กลางของชีวิต (ฮีบรู 12:2) พระองค์ควรเป็นหนึ่งเหนือทุกสิ่ง และเหนือทุกคนในชีวิตคริสเตียน พระเยซูคริสต์ควรเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของคริสเตียน

6. คริสเตียนต้องสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้ (เอเฟซัส 6: 12-18)

เราพึงจำไว้เสมอว่าจงรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ สิ้นสุดจิตวิญญาณและความคิด สิ้นสุดกำลัง และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง.